

ZDAJ GRE ZARES!

ORATORIJ 2016

Sestavljamo srce – ampak če hočeš dobiti del srca, moraš poznati Ostržka ... Bo šlo?

ljal lik navihanega Ostržka. Zagotovo ga poznajo tudi starejši: lesena lutka, ki jo mojster Pepe naredi, da bi z njo zaslužil dodaten dinar za življenje, oživi in začne se dolgo potovanje od trdibučneža do fantka, ki ne vidi le samega sebe in svojih užitkov, pač pa tudi bližnjega in njegove potrebe. Ostržek močno nagovarja otroke (pa ne le njih, v njem se lahko najde tudi odrasel): odide od doma, gre po svoje, skuša priti do bogastva na najkrajši možen način, stokrat pade na svoji poti odraščanja, na koncu pa se ob pomoči dobrih ljudi kot izgubljeni sin vrne k očetu in dobi zasluženo plačilo – iz lesene lutke, katere življenje so upravljali drugi, postane človek, ki lahko zaživi odgovorno in srečno življenje v krogu družine.

Oratorija se je udeležilo dobrih 40 otrok. Zanje je skrbelo skoraj dvajset animatorjev. Zelo veseli smo, ker so na oratorij prišli tudi otroci od drugod, pa čeprav je v

tem času že veliko druge ponudbe. Še večje veselje pa je, ko vidimo, da ostajajo zvesti obiskovalci oratorija tisti, ki so se ga udeležili že pred šestimi leti – letos so lahko sodelovali kot pomočniki animatorjev, torej se za prihodnost ni bati.

Kuharski mojstri pod budnim očesom naše Magde pripravljajo malico.

Letos smo takoj po koncu šolskega leta že šesto leto zapored na Ptujski Gori organizirali oratorij: da smo hitro pozabili na šolo in se posvetili tudi drugim pomembnim stvarim. Naslov letošnjega oratorija je bil: Zdaj gre zares! V treh dneh, kolikor je trajal oratorij, nas je sprem-

Na oratoriju se je dogajalo ogromno zanimivega: otroci so spoznavali svoje talente; izdelali možička koptiljačka; trgovali z darovi, ki so jih dobili, in se pri tem zelo dobro upirali skušnjavam ter užitek ☺; okrasili lončke za rože in posadili rožice (če so pridno skrbeli zanje, je sedaj zagotovo že kaj zraslo); mlajši so se udeležili različnih eksperimentalnih delavnic, starejši so bili zadolženi za pripravo nedeljske popoldanske malice ... V nedeljo smo si privoščili pohod na Janški Vrh: cilj so dosegli vsi, in to še pred dežjem. Med vsem tem dogajanjem pa je bil seveda čas za igro, pesem, pa tudi crkljanje najmlajših. Del oratorija je bila vsekakor tudi maša – pohvaliti je treba otroke za sodelovanje, navdušeno petje in igranje kitar. ☺

Kot vsako leto se tudi letos zahvaljujem staršem, da nam zaupajo svoje otroke; restavraciji Pan, ker poskrbi za naše lačne želodčke; Občini Majšperk in Župnijski Karitas Ptujška Gora za finančno pomoč; hvala tudi gospe Poloni, ki nas je presenetila s svojim obiskom ter nam predstavila posebne vrste terapevtskega psa, ter kuharici Magdi, ki je imela kuharsko delavnico. Predvsem pa hvala vsem animatorjem in pomočnikom animatorjev – res ste face, lepo je delati z vami. Hvala vam za žrtvovani čas ter dobro voljo ne le v času oratorija, ampak tudi med pripravami nanj. Čeprav še ni konec počitnic, skupaj gledamo že v naslednje leto in se veselimo oratorija 2017.

Barbara Rodošek

